

KISAPAPIN HUONEENTAULU

Kisapapin tehtävässä on kyse papin yleisestä tehtävästä palvelulla seurakuntalaisia eli urheiluväkeä heidän arkisessa ympäristössään. papin paikka on toimia joukkueessa hengellisenä ja henkisenä huoltoasemana. Kisapapin rooli on suorituksesta vapaan alueen tarjoaminen niin urheilijalle kuin myös taustajoukoille (valmentajat, joukkueen johto, huoltajat, hierojat, fysioterapeutit ja lääkärit) ei pelkästään kilpailumatkoilla vaan myös niiden välissä.

Kisapappi on samanaikaisesti joukkueen jäsen ja ulkopuolinen tukihenkilö. Kisapapin rooliin kuuluu olla kuuntelija, näkijä, kokija, ukkosenjohdatin, haastaja, lohduttaja, toivon tuoja, pienen matkan päästä katsoja/tarkkailija sekä havainnoija kellon ajasta riippumatta. On aistittava ilmapiiriä, tunnelmia ja pyrittävä tekemään oikeita ratkaisuja. Se vaatii läsnäoloa, jotta urheilija tai muu joukkueen jäsen voi tuntea olonsa turvalliseksi. Ihminen, joka kaipaa kuulevaa korvaa, tarkkailee erityisen huolella, kuka on sopiva ja luotettava hänen huoliensa kuuntelija. Papilla on täydellinen vaihtelovollisuus, kun asiat niin vaativat. Sen sijaan tilanne, johon vaihtelovollisuus ei liity, on syytä tuoda esiin, jotta voimme tehdä asioita jopa paremmin muidenkin kanssa keskustellen.

Kisapapin rooli on olla joukkueessa henkilö, jolla on aikaa ja tilaa kovien paineiden keskellä katsoa puolueettomasti paitsi huippu-urheilun arkea ja juhlaa, myös ulkopuolisin silmin elämän sääntöjä. Kisapappina voi tehdä sellaisiakin havaintoja, jotka ovat esteenä menestymiselle ja tuloksen tekemiselle. Havaintoja esiin nostamalla asenteen tulee olla nöyrä, rinnalle asettava ja tukeva-ei siis ylhäältä päin osoitteleva. Kisapapin tehtävänä on ottaa vastaan ristiriidoista ja työpaineista kertovia viestejä lamaantumatta niiden alle tai syyttämättä ketään. Ja voi sanoa ääneen sen, mitä kukaan muu yhteisössä ei sano ääneen.

Kisapapin rooli on toimia työpaikkapappina yhteisössä, missä kaikki yrittävät parastaan ja paineita tulee monesta suunnasta. Papin tehtävänä on nähdä koko elämä, iso kuva. Urheilija eikä kukaan muukaan joukkueen jäsen tule tyhjiöstä kisatilanteisiin. Viime kädessä jokainen meistä kysyy, millä eväillä kasvetaan ehjäksi, kokonaiseksi, "tolokun" ihmiseksi. Näitä kysymyksiä esittävät urheilun parissa olevatkin tulipa menestystä tai ei.

"Sinä ajattelet meitä ensisijaisesti ihmisinä ja vasta sitten urheilijana" totesi eräs urheilija Vancouverin olympialaisissa 2010. Kisapapin rooli antaa mahdollisuuden päästä lähelle urheilijaa, valmentajaa tai ketä tahansa, mutta aina yhteisillä ehdoilla. "Ihmismielen syvä tuntemus tulee pappuutesi kautta joukkueen voimavaraksi" määritteli moninkertaisen MM-mitalistinvalmentaja kisapapin roolia. Ja ehkä koskettavin määritelmä työstäni tuli moninkertaiselta arvokisamitalistilta, joka jo uran loputtua laitto onnentoivotukset kisamatkalle seuraavanlaisesti: "Kun sinä olet matkassa, kenellekään ei ole hätää, kävi itse kisassa miten tahansa"

"Siinä missä media, yleisö, urheilujohto, urheilija itse ovat armottomia ja katsovat vain tuloksiin, on kirkon tehtävä kisapappeuden kautta tuoda huippu-urheiluun ja sen piirissä eläville armeliaisuutta. (Göran Hellberg)

Vaikka en ole itse kovin uskonnollinen tai oikeammin sanottuna kirkollinen, ihailen pastori Leena Huovista, joka on siis ihan oikea ihminen - onneksi. Hän toimii yliopisto- ja urheilijoiden kisapappina ja on erittäin kiiteltä ja pidetty persoona noin yleisemminkin. Vaikka vastustajiakin on, Leenasta tykkävät niin ateistit kuin uskovaisetkin, ja ennen kaikkea: Leena tykkää niin uskovaisista kuin ateisteistakin.

Harvoin näkee henkilöä, joka kohtaa ihmisen niin puhtaasti ihmisenä ja hyvin paljon tämän omista lähtökohdista käsin. Leena on aito, lämmin, luonteva, huumorintajuinen. Leena on rohkea. Leena on rock. Juuri sellainen kuin "sielunhoitajan" pitääkin olla. Leenaa kiinnostaa aidosti, mitä sinulla on hänelle sanottavaa. Leena ei ole kyyninen. Leenalle tekee mieli jutella asioistaan. Sellainen minäkin haluaisin olla valmentajana. Tyyppi, jolle on helppo tulla puhumaan ja tyyppi joka näkee urheilijanaamarin takaa ihmisen. Olisi kiva olla sellainen valmentaja, kuin Leena on pappi.